

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év február hó 22. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt ... I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. október 5. napján kihirdetett 42.Kb.104/2018/7. számú ítéletét megváltoztatja.

... II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kétszáz) napi tétel, napi tételenként 4.000, (négyezer) -Ft pénzbüntetésre enyhíti.

A 800.000 (nyolcszázezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 20 (húsz) havi részletfizetést engedélyez. A pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ... I. rendű vádlott és ... II. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

... II.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 20.000,- (húszezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. október 5. napján kihirdetett 42.Kb.104/2018/7. számú ítéletével ... I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért 200 (kétszáz) napi tétel, napi tételenként 1.500,- (ezerötszáz) forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. ... II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c) pontjába ütköző folytatólagosan, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért 200 (kétszáz) napi tétel, napi tételenként 30.000,- (harmincezer) forint pénzbüntetésre ítélte. A 6.000.000,- (hatmillió) Ft pénzbüntetés megfizetésére 20 (húsz) hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a II. rendű vádlottat az eljárás során vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész mindkét vádlott terhére, súlyosításért, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és az I. rendű vádlott terhére lefokozás katonai büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést. Utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket értékelve tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlottakkal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásának van helye. A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan enyhe, az nem áll összhangban a cselekmény tárgyi súlyával, a bűnösség fokával, a súlyosító körülmények számával, ezért nem szolgálja kellőképpen a büntetési célok megvalósulását és sérti a bünteteskiszabási elveket is. Nem szolgálja sem a generális, sem a speciális prevenciót. Az I. rendű vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés alkalmazása is törvényes és indokolt. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a Be. 606. § (4) bekezdése alapján mindkét vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést szabjon ki.

Az I. rendű vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet. A II. rendű vádlott és védője egyaránt 3 munkanapot tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozat bejelentésére, majd a törvényes határidőben mindketten fellebbeztek a büntetés enyhítése érdekében. A II. rendű vádlott fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy egy kiskorú gyermek tartásáról 60.000,- forint gyermektartásdíj fizetés keretében tesz eleget havonta. Nyugdíjas szüleit is támogatja, édesapja jelentős hitellel rendelkezik. Feleségével asszisztált reprodukciós eljárásban vesznek részt. Kifejtette, hogy a pénzbüntetésnél súlyosabb büntetés kiszabása esetén ügyvédi pályafutása megszüntetésére kényszerülne. Ez a büntetés aránytalan beavatkozást jelentene saját és családja életében, és nem állna arányban az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával sem. A beismerő vallomására, a bűncselekmény elkövetésekor fennálló büntetlen előéletére, kedvező személyi körülményeire és megbánására tekintettel jelentősen kisebb összegű pénzbüntetés kiszabását kérte.

A II. rendű vádlott védője is csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú ítéletben kiszabott joghátrány sem áll arányban a vádiratban foglalt bűncselekmény tárgyi súlyával. Ha végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést kapna, úgy ügyvédi tevékenységét nem folytathatná. Ez a körülmény már nem csak a vádlottat, hanem a családját is súlyosan érintené. Minderre figyelemmel kérte, hogy a fellebbviteli bíróság az ügyész súlyosításra irányuló indítványát utasítsa el, és a kiszabott pénzbüntetést jelentősen enyhítse. Az ügyészi indítvány megalapozottsága esetére kérte a II. rendű vádlott előzetes bírósági mentesítésben részesítését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 884/2018/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy az ítélet felülbírálata a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése értelmében részleges. Az elsőfokú bíróság előkészítő ülésén a két vádlott beismerő vallomásának elfogadását követően rögzítette a megalapozatlansági okoktól mentes ítéleti tényállást, majd jogkérdésre vont helyes következtetéssel állapította meg mindkettőjük bűnösségét és minősítette helyesen elbírált hivatali bűncselekményüket. Indokolási kötelezettségének kellő terjedelemben eleget tett. Mindkét vádlott vonatkozásában vizsgálta a javukra és terhükre jelentkező bűnösségi körülményeket. Álláspontja szerint az I. rendű vádlott terhére további nyomatékos súlyosító körülmény, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan büntettet valósított meg, amelyet hivatásánál fogva megakadályozni lett volna köteles. A II. rendű vádlott tekintetében pedig különös nyomatékka bírá az a tény, hogy a katonai büntetőeljárás ideje alatt más büntetőügyben jogerősen elítélték. Mindezek alapján a büntetési célok mindkét vádlottnál a pénzbüntetés napi tételének felemelésével biztosíthatók, azzal, hogy az I. rendű vádlottal szemben

lefokozás katonai büntetés kiszabása is szükséges. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg és az I. rendű vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt napi tételszámú pénzbüntetést, valamint lefokozás katonai büntetést, míg a II. rendű vádlottra súlyosításul szabjon ki felemelt napi tételszámú pénzbüntetést.

A másodfokú nyilvános ülésen az I. rendű vádlott védője az ügyészi indítvány elutasítását és egyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a II. rendű vádlott védője fellebbezését és annak indokolását, valamint a korábbi védőbeszédében elhangzottakat változatlanul fenntartva indítványozta a kiszabott büntetés jelentős enyhítését. Hangsúlyozta, hogy a kiszabott pénzbüntetés mértéke a büntetés célján túlmutató, a vádlott és családja teljes egzisztenciális ellehetetlenülését eredményező joghátrány. Ezért enyhébb büntetés kiszabását kérte az ügyészi indítvány elutasítása mellett. Az ügyészi indítványnak történő esetleges helytadás esetére indítványozta a vádlott előzetes mentesítésben részesítését.

Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán az ügyészi indítvány elutasítását kérte. Egyebekben csatlakozott védőjéhez.

A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán fellebbezését és annak indokolását fenntartva az ügyészi indítvány elutasítását és a büntetése enyhítését kérte. Egyebekben csatlakozott védőjéhez.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül. A korlátozott felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét érinti, miután a fellebbezések kizárólag a büntetésre vonatkozó rendelkezések ellen irányultak. A fellebbviteli bíróság a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást, így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat.

A másodfokú bíróság előzményként megállapította, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya a 2018. április 23. napján kelt 2.Nyom.1617/2017. számú vádiratában ... I. rendű vádlottat a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetével, ... II. rendű vádlottat, a Btk. 305. § c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetével vádolta. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. május 23. napján tárgyalás mellőzésével hozott 42.Kb.50/2018/2. számú végzésében az I. rendű vádlottal szemben folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 200 (kétszáz) napi tétel, napi tételenként 2.000,- (kettőezer) forint pénzbüntetést és lefokozást szabott ki. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. ... II. rendű vádlottal szemben a Btk. 305. § c) pontjába ütköző folytatólagosan, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 200 (kétszáz) napi tétel, napi tételenként 50.000,- (ötvenezer) forint pénzbüntetést szabott ki. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az I. rendű vádlott a végzést tudomásul vette, de 12 havi részletfizetés engedélyezését kérte. A katonai ügyész a törvényes határidőben tárgyalás tartását kérte mindkét vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés helyett felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében. A II. rendű vádlott a törvényes határidőben ugyancsak tárgyalás tartását kérte a kiszabott pénzbüntetés enyhítése, illetve annak megfizetésére részletfizetési kedvezmény engedélyezése érdekében.

A másodfokú katonai tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítéletnek a Be. 608. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését. Az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat nagyrészt betartotta. Az elsőfokú katonai tanács helyesen ismerte fel, hogy a Be. 504.§ (1)-(4) bekezdésének alkalmazásával kell lefolytatni az eljárást. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az ügyben 42.Kb.104/2018. szám alatt 2018. október 5. napján a Be. 502. § -a szerint előkészítő ülést tartott, amelyen mindkét vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta. A nyilatkozat azonban a Be. 504. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére nem tartalmazta a tárgyaláshoz való jogról történő lemondást, ezért az azt elfogadó végzés hiányos volt. Az eljáró elsőfokú bíróság a Be. 504. § (4) bekezdésének megfelelően a vádlottakat a büntetéskiszabási körülményekre kihallgatta, azonban tévedett a katonai tanács, amikor nemcsak a korábban nevesített körülményekre vonatkozó iratokat ismertette, hanem - bizonyítási eljárás keretében - a nyomozati és bírósági iratokat is. Ezen túlmenően észlelte a másodfokú bíróság, hogy nem perbeszédet kellett volna tartaniuk az érdekelteknek, hanem a Be. 504. § (5) bekezdése szerinti felszólalást. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint azonban ezek nem olyan jellegű eljárási szabálysértések, amelyek az ügy érdemére kihatással lettek volna.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 3. oldal közepétől a 4. oldal második bekezdéséig terhelő tényállást állapított meg.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a határozatát - nem vizsgálva az elsőfokú ítélet megalapozottságát - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Az elsőfokú katonai tanács az ügyészi váddal egyező tényállás és jogszabályi megjelölés alapján minősítette a vádlottak cselekményét.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott, ugyanakkor az enyhítésre irányuló II. rendű vádlotti és védői fellebbezések alaposak.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helytállóan jelölte meg. A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelte. Erre, valamint a további időmúlásra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az enyhítő körülmények túlsúlya indokolja a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazását. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor mindkét vádlott vonatkozásában 200 napi tétel pénzbüntetést szabott ki, mert ez áll arányban a vádlottak cselekményeinek tárgyi súlyával és alanyi bűnösségük fokával. Helyesen állapította meg továbbá az I. rendű vádlott vonatkozásában az egy napi tétel összegét, mert az igazodik az I. rendű vádlott egyéni anyagi teherbíró képességéhez. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. rendű vádlott vonatkozásában a napi tétel összegét 30.000,- forintban állapította meg. Ez az összeg a II. rendű vádlott ismert vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz és életviteléhez mérten is eltúlzottnak tekinthető. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta és ... II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kétszáz) napi tétel, napi tételenként 4.000,-Ft pénzbüntetésre enyhítette. A II. rendű vádlott vonatkozásában a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján a pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott vonatkozásában a lefokozás katonai büntetés alkalmazását szükségtelennek tartotta. A már szolgálati viszonyban nem álló I. rendű vádlottal szemben a fellebbviteli bíróság sem látta indokoltnak a lefokozás katonai büntetés

alkalmazását, aminek kiszabását az ügy tárgyi súlya sem alapozza meg. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését mindkét vádlott tekintetében, ezért az ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a II.r. vádlott vonatkozásában - figyelemmel a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontjában írtakra - a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2019. február 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. október 5. napján kihirdetett 42.Kb.104/2018/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.84/2018/6. számú ítélete folytán 2019. február 22. napján ... I.r. vádlott és ... II.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2019. február 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: